ceputul carierei sale au fost modeste faţă de marile servicii aduse de el ca om politic. Pregătirea lui la studiul cifrelor şi al problemelor ştiinţifice i-a modelat sufletul aşa că şi în viaţă politică a soluţionat problemele ce l s'au prezentat numai în urma unor profunde gândiri.

Corpul technic român se închină smerit şi cu durere înaintea trupului marelui bărbat de stat, inginerul Ion Brătianu căruia îi va păstra o neştearsă amintire şi roagă pe bunul Dumnezeu să acorde alinarea dureri scumpei sale familii.

În numele studenţilor

Cuvântarea d-lui Cureleanu

Moartea care în veci nu iartă, moartea sub al cărei linţoliu de argint se odihnesc atâtea figuri mărete ale neamului românesc, a secerat dintre noi un om în cea mai înaltă şi mai pură accepţie a cuvântului şi a chemat în împărăţia ei pe unul din cei mai vrednici fii ai acestei naţii şi pe cel mai vajnic slujitor al ei.

În faţa mormântului proaspăt deschis mintea se opreşte înmărmurită, iar inima îndurerată se întreabă dacă e cu putinţă ca acesta să cuprindă atâta suflet românesc, care a bătut decenii întregi revărsând peste plaiuri şi în inimile noastre suflarea vie, caldă şi neperitoare a românismului mereu renăscând şi puruzea puternic.

Un bun român şi un înflăcărat patriot care a urmărit cu o dragoste aproape mistică toate năzuinţele acestui neam şi-a înfăptuit contra vicisitudinilor evenimentelor o Românie temută de duşmani : un suflet de elită care a fost zi la zi şi ceas la ceas un zidar neobosit şi neclintit dela postul de onoare, temeliile şi structura socială a acestei ţări ; o individualitate creatoare stăpânind cu o impunătoare eleganţă pulsul aceştei ţări, gata să intervie şi să îndrepte orice neregularităţi ivite în cursul distrugătorului timp ; o stăpânire de sine cum rar s'a mai văzut şi o înţelegere de artist a oamenilor şi a evenimentelor toate acestea care constituiau un braţ puternic pe care se răzimau destinele acestui neam s'au dus şi s'au năruit într'o clipă spulberate şi nimicite de apururi de neînlăturatele legi care guvernează însuşi Universul.

În faţa necalculatei pierderi pe care o simte fiecare,

în clipa în care un exemplar rar şi ales al acestei naţii coboară în locul de veci pe care soarta îl hărăzeşte fiecăruia,

în momentul în care, în faţa unor legitime îngrijorări, sufletele noastre se adâncesc în reculegere,

studenţimea română de pretutindeni, acea studenţime în care palpită cu o violenţă neasemuită dragostea de neam şi credinţa în menirea lui istorică în acest colţ îndepărtat studenţimea română care păstrează în fibrele ei cele mai intime acel elan generator de energii şi înfăptuitor de unitate sufletească românească această studenţime română vine cu inima îndurerată şi paşii şovăitori să privească încă odată figura majestoasă a marelui dispărut, vine să aducă prinosul de recunoştinţă pentru tot ceace această personalitate covârşitoare a făcut bun şi trainic pentru acest neam, vine în faţa morţii să-şi exprime adâncul regret pentru dispariţia aceluia care şi-a servit ţara până la fanatism, vine în aceste clipe grele şi îndoliate să-şi unească durerea ei cu a tuturora pentru ca într'o armonie generală de durere spiritul celui care acum poate pluteşte printre noi să vadă însăş ţara în ceeace are ea mai ales strânsă în jurul neînsufleţitului corp, aducându-i supremul omagiu şi salutul de adio.

Umbră măreaţă care ne priveşti durerea noastră a tuturora te binecuvântăm !

În lumea celor drepţi, în lumea celor buni, în lumea celor ce şi-au făcut datoria, în lumea celor ce-au suspinat pentru bine, în lumea celor ce şi-au iubit şi şi-au servit ţara, în lumea celor ce-au suferit pentru credinţa lor odihneşte-te în pace.

Recunoştinţa noastră a tuturor te însoţeşte.

Ţăranii coboară în cavou sicriul

În numele Basarabiei

Cuvântarea d-lui ministru Inculeţ

Oamenii, chiar şi cei mai mari, se află sub vremuri.

Şi iată astăzi asistăm, cu inimile zdrobite de durere şi cu ochii plini de lacrimi, la sicriul celui mai mare român pe care soarta a avut grijă să-l dea Neamului nostru spre a fi întregit şi organizat în România Mare, visată de atâta generaţie.

Nemilosul destin a crezut că poată să ni-l ia pe Ionel Brătianu, soarta neîndurată a decis să lipsească România de fiul epocal al ei, — a cărui minte, inimă, voinţă, experienţă, dragoste de neam, nu pot fi înlocuite de rimeni.

Aceiaşi soartă m'a pus pe mine, un prieten devotat şi un fiu al Basarabiei, să exprim aici durerea ei în urma morţii lui Ion I. C. Brătianu.

Basarabia întreagă îi plânge dispariţia.

Basarabia unită nu va uita niciodată ca atunci în vremuri turburi, dar hotărâtoare pentru destinele acestei provincii româneşti, când ea dezasperată a cerut ajutor României-mame, — Ionel Brătianu, primul ministru al Ţării Româneşti, credincios poruncilor lăsate de părintele său, marele Ion C. Brătianu, care cu toate presiunile ţarismului nemuduplecat, acolo la Livadia, nu s'a clintit în afirmarea drepturilor României asupra Basarabiei, — Ionel Brătianu, primul ministru al Ţării Româneşti, la cererea noastră de ajutor, nu a ezitat nici un moment, chiar cu riziculde a se pune în contra colosului rusesc, să ne trimită trupele frăţeşti la adăpostul cărora am putut, acum 10 ani în urmă, să ne exprimăm libera voinţă de a trăi în unire.

Poporul basarabean nu va uita niciodată şi va păstra veşnica recunoştinţă primului ministru Ionel Brătianu, care în înţelepciunea lui neobişnuită şi în dragostea lui nemărginită pentru ţăranul român, a înţeles şi a sprijinit cu toată hotărîrea reforma agrară din Basarabia.

Ca cunoscător a tuturor împrejurărilor de atunci, pot să afirm că fără sprijinul necondiţionat al lui Ion I. C. Brătianu, pământul strămoşesc n'ar fi intrat în întregime în mâinile celor ce'l munceau, români şi ei.

Basarabia eliberată de sub jugul greu străin, Basarabia unită pe vecie cu patria-mumă, poporul ei înzestrat cu moşiile străbunilor români şi organizat în viaţa României Mari pe baze Naţionale şi democratice, prin mine, plânge pe Ionel Brătianu.

Memoria lui ne va rămâne veşnic trează ca o sursă nesecată de învăţăminte pentru binele poporului nostru.

Rugăm pe neconsolata soţie, fiul, fraţi, surori şi întreaga familie, să primească condoleanţele noastre şi să găsească, dacă se poate, o mângâiere a durerii în durerea mare ce o simţim noi cu toţii.

Cuvântarea d-lui Ion Th. Florescu

Capitala ţărei înfiorată şi îndurerată, stă încă netrezită bine, între vis şi realitate...

În timpul nopţei, ca un brigand fără îndurare, destinul blestemat, a întins o ghiară nevăzută şi-a strâns pentru totdeauna acel gât preţios, — tezaur de elocinţă strălucită — pâinie divină, prin care se scurgeau din suflet şi din creer, comori de vorbe armonioase, încărcate de nesfârşite splendori de înţelepciune şi de nobile avânturi de îmbărbătare !...

Şi astfel a fost răpit din viaţă acel care după ce a făurit o naţie unitară, a devenit pentru noi o divinitate tutelară.

Ca el altul Neamul nu mai are şi multă vreme nu mai va avea, căci despre el se poate repeta verba celebră, spusă de un mare poet englez despre genialul Goethe : „natura după ce l'a zămislit, a stat de s'a odihnit înainte „d'a mai naşte un altul".

Capitala ascultă, abea reţinându-şi plânsul, de câteva zile, măreaţa simfonie funebră, prin care se preamăresc, în superioare imnuri şi în sfâşietoare accente, faptele glorioase şi eterne ale marelui român.

Puternica emoţie, care bate ca o furtună năprasnică peste sufletele noastre ofilite ca nişte biete frunze atinse de gerul iernei, nu mai îngădue la ora aceasta târzie, povestea lungă a faptelor sale mari şi nemuritoare. Capitala le cunoaşte ,pentru că le-a trăit alături de el şi Istoria este prea proaspătă, pentru ca răutatea să poată să-i falsifice rândurile sau ca invidia să întoarcă prea repede filele, pe care stă imprimată măreţia izbânzilor.

Brătianu era iubit şi respectat de popor — orice ar zice detractorii săi.

Ori de câte ori Capitala avea cinstea să trimeată în Cameră pe Ion I. C. Brătianu, nimenea nu'şi închipuia că el reprezenta un singur deputat sau un singur judeţ.

Brătianu nu reprezenta numai partidul său în parlamentul ţării; el reprezenta în minoritatea din Adunare, siguranţa Neamului, gloria şi strălucirea Ţărei, el reprezenta acea lumină delicată şi simbolică pe care n'o pot stinge vânturile în noaptea Învierii, căci mereu credinţa poporului o reaprinde : recunoştinţa celor mulţi şi mărunţi, în furtuna patimilor şi în întunericul calomniilor.

Pentru cetăţenii Capitalei, Ion Brătianu fiul, era continuarea strălucită şi nemuritoare a lui Brătianu tatăl, care lăsase într'o ediţie superioară şi splendid împodobită, în sufletul fiului său, un testament politic eroic şi glorios : realizarea părţei a II-a a idealului nstru naţional: reînvierea Daciei-Trajane pe care trebuia s'o înfăptuiască îndrăzneala chibzuită a fiului, după unire, independenţă şi regat pe care le realizase geniul nemuritor al tatălui. Porunca sfântă a bătrânului întemeietor de ţară, a fost adusă la îndeplinire. Sforţarea uriaşă încoronată de isbândă a fiului, jertfa sa mare pentru Neam şi Ţară, a slăbit poate ce era uman, în acest muritor cu gânduri de semi-zeu.

Ca un aghiotant vrednic el s'a retras acum lângă şeful şi părintele său, acolo, în tainicul Eden de la Florica, la o mică distanţă de cei doi mari suverani ai neamului românesc : Regele Carol cu care tatăl a zidit temelia, Regele Ferdinand cu care fiul a desăvârşit opera neperitoare.

Cei ce plâng pe oamenii mari obişnuiesc să spună, că aceştia murind lasă un gol imens în urma lor.

Nu ! Nu, marele nostru şef nu lasă un gol, ci o moştenire plină măreaţă, fecundă şi glorioasă ; nici un colţişor nu a rămas neocupat de gândurile, faptele şi superioarele lui prevederi. Lanul este tot, din belşug semănat în clipa de faţă.

Fi-vom noi vrednici şi harnici secerători ?...

Mergi liniştit, şef slăvit, al înălţărei noastre naţionale !

Vom urma în totul învăţăturile tale sfinte. Brazdă adâncă vom trage pentru consolidarea operei tale şi din văpaia patriotizmului tău, brâu de foc vom face la graniţele noastre.

Vremea când popoarele îşi lapidau apostolii şi-şi răstigneau mântuitorii de mult a apus.

Tu, între noi ai fost şi noi te-am înţeles !...

Cortegiul

După terminarea cuvântărilor, sicriul cu rămăşiţele pământeşti ale ilustrului defunct, a fost ridicat pe braţe de fruntaşii partidului, dus şi aşezat pe afetul de tun, la care erau înhămaţi 6 cai.

Afetul şi sicriul erau învăluite în tricolorul îndoliat.

COROANELE

Pe ţeava tunului au fost aşezate coroanele trimise de M. S. Regele Mihai I, de M. S. Regina Maria, Regele George şi Regina Elisabeta ai Greciei.

În faţă era fixată splendida coroană trimisă de M. S. Regele Alexandru al Iugoslaviei şi **modesta cunună a Moţilor din Zărand, împletită din crăngi şi frunze din gorunul lui Horia de pe mormântul lui Avram Iancu din Ţebea şi din a celor 2 brazi săcăţi în amintirea marelui rege Ferdinand I.**

În partea stângă coroana de crisanteme albe a Înaltei Regenţe şi în dreapta a Casei Regale, din frunze de laur.

Iar când cortegiul fu gata să pornească clopotele tuturor bisericilor au început să sune sfâşietorul sunet de jelanie.

Cortegiul s'a pus în mişcare în ordinea următoare:

Un pluton d'n jandarmi pedeştri, sub comanda d-lui locot. Răşcanu, delegaţiile partidului naţional liberal, preoţii d'n Capitală, trăsurile cu clerul, cele zece perne cu decoraţii, purtate de coloneli, încadraţi de ofiţeri superiori, afetul cu sicriul, membrii familiei, A. S. Regală Principele Nicolae şi I. P. S. Patriarh, membrii guvernului, corpului diplomatic, mitropoliţii şi episcopii, membrii Corpurilor legiuitoare, generalii, înalţii demnitari ai statului, membrii consiliului comunal şi ai diferitelor instituţiuni, trăsura regală cernită, d. general Alimănescu, colonel Bolintineanu, cu statul major şi trupele.

Cordoanele au fost ţinute, pe stânga de d-nii N. N. Săveanu, Oscar Nicolescu şi general Mărdărăscu, iar în dreapta de d-nii I. G. Duca, C. Nicolaescu şi general Pressan, încadraţi de domni generali.

Cortegiul a parcurs strada Franclin, căile Victoriei şi Griviţei.

Pe tot parcursul, trotuarele erau ocupate de o mulţime imensă, care a ţinut să aducă ultimul salut marelui om politic Ion I. C. Brătianu.

Trupele au dat onorurile, iar muzicile şi corurile au cântat imnuri funebre.

Pe clădirile publice şi particulare era arborat tricolorul îndoliat. Balcoanele şi ferestrele caselor pe unde a trecut cortegiul, erau înţesate de lume.

ÎN GARA DE NORD

La intrarea în piaţa gărei era un mare cenotaf, îmbrăcat în tricolor îndoliat, pe care se afla aşezată o amforă în care ardeau smirnă şi tămâie.

De jur împrejurul pieţei erau aşezate amfore.

Salonul de recepţie şi peronul gărei erau deasemenea drapate cu tricolor îndoliat.

Pe peron se afla o companie de onoare, formată din elevi ai şcoalei militare de infanterie, cu drapel şi muzica reg. jandarmilor pedeştri.

Cortegiul a ajuns în gară la ora 11 şi 45. Sicriul a fost ridicat din nou de fruntaşii partidului liberal şi dus pe braţe în vagonul mortuar.

Vagonul era acelaş cu care au fost transportate, la Curtea de Argeş, rămăşiţele pământeşti ale Regelui Ferdinand I.

Vagonul era împodobit cu ghirlande de brad, şi zăbranic.

Sicriul a fost aşezat pe un catafalc împodobit cu tricolor. În cele patru colţuri ardeau lumânări.

S'a oficiat un scurt serviciu religios, de arhiereul Tit Simedria.

La ora 12 şi 5 a plecat din gară un tren regal, cu M. S. Regina Maria, AA. LL. Regale Principele Nicolae şi Principesele Elena şi Ileana.

În vagoanele trenului mortuar au luat loc membrii familiei, I. P. S. Patriarh, d-nii miniştri, mitropoliţii, preşedinţii corpurilor legiuitoare.

Trenul a pornit din gară la 12 şi 15.

Compania de onoare a dat onorurile, iar muzica a intonat un mars funebru compus de d. colonel Vlăduţ.

Al doilea tren a plecat la ora 12 şi 30, cu foştii miniştri, parlamentarii, reprezentanţii presei, delegaţiile organizaţiilor liberale, etc. etc.

În drum spre Florica

Până la staţia B M. de o parte şi de alta, erau înşiraţi locuitorii cartierelor mărginaşe veniţi să întâmpine trenul mortuar.

În vagonul funebru au stat tot timpul, de veghe, arhimandritul Filaret Jocu, pr. Mihălescu şi diaconii Eftimie Orghidan şi Marius Constantinescu.

La Chitila şi în restul drumului, în toate staţiile, trenul mortuar a fost întâmpinat de numeroase solii de săteni veniţi din satele vecine şi de elevii şcoalelor primare, cu steaguri tricolore îndoliate.

Pâlcurile de săteni încărunţiţi, cu sumanele atârnate pe umeri şi căciulile în mâini, aşteptau cu smerită linişte să se plece la trecerea cernitului convoiu.

În gara Titu, peronul era acoperit de marea mulţime venită să aducă ultimul salut.

Pe peron, un cor intona un imn sacru.

De pretutindeni, priviri înlăcrămate se îndreptau spre sicriu.

Cerul întunecat şi mohorâtea câmpiei sporeau tristeţea oamenilor.

Pe măsură ce trenul înaintează, peisagiul se schimbă, colinele se înghesuiesc, valea se lărgeşte şi în zare, se conturează din ce în ce mai precis satul Florica şi împrejurimile.

LA FLORICA

În gara Florica, mulţime mare. Săteni, preoţi, învăţători, rostesc ultimele rugăciuni, e depus sicriul fiului.

E de faţă numai familia. Bătrânul Ion Cârstea a îngenunchiat pe prag. Câteva isbituri, al căror ecou sinistru răvăşeşte pacea cavoului, vestesc mulţimei de afară, copleşită de durere şi îngrijorări, tencuirea pentru totdeauna a mormântului, la care vor îngenunchia zeci şi zeci de generaţii.

În Capitală: Membrii corpului diplomatic urmând cortegiul până la gara de nord

Din amintirile celui care l-a ţinut în braţe

De plâns şi de frig, pomeţii obrajilor îi sunt roşii. SbârcitURile se pierd sub fardul acesta. Dar privirile le are şterse şi mărturisesc totul. Nici trupul nu-i e prea gârbovit de amarul de vreme, pe care a trăit-o.

— Ion Cârstea îmi zice.

Vorbeşte răguşit, — răguşeală de om bătrân, — dar limpede şi cu rost. Când îl întrebăm : câţi ani ai ? dă din umeri :

— Apăi aşta mă'ntreabă toată lumea şi pe nimeni nu pot desluşi. Eu cred c'ajung suta, — dacă n'oi fi trecut-o. Dela o vreme, n'am mai putut ţine socoteala. Dar de când m'am pomenit, mă ştiu tot prin locurile astea şi pela casa bătrânului. Pe „d. prim-ministru" l-am purtat în braţe. Şi pe el, ca şi pe duduia Sofia — care a răposat, — şi pe duduia Mariuţa şi pe d. Dinu şi pe d. Vintilă. Pe toţi.

— Când „d. prim-ministru" era micuţ, — cu ce-i plăcea mai mult să se îndeletnicească, ori să se joace ?

— D'apoi cu multe.. Deseori, pândea când lăsam puşca din mână şi pornea să.... vâneze. Dar nu trăgea. L'am prins într'un rând, când ochise un puţigoi, — dar n'a dat foc puştei, ci l-a cruţat. Era tare milos. De altfel, asta se vede şi din dragostea de orătănii. Când se îmbolnăvea câte una, cu mâna lui o îngrija... Şi la urmă urmei, — uite cu mine. Am şi uitat de când n'am mai pus mâna pe topor, ori nu mi-am mai cărat singur apă. A spus, că să-mi sfârşesc bătrâneţele aici, în preajma casei, unde mă ştiu de când se prindeau soldaţii cu arcanul (bătrânul m'a scăpat de năpasta asta). Şi eu altă treabă n'aveam, decât când îl vedeam prin curte, să mă ţin umbră după el.

„După ce-a crescut, — continuă bătrânul îmbiat la vorbă,— a plecat prin străinătăţi şi nu l-am mai ştiut deaproape. Numai în ultimul timp,— eu am zis, că nu-mi place... Intr'o zi, când se plimba prin curte, i-a venit ameţeală... Asta nu mi-a plăcut... Şi uite par'că am fost cobe, — cobe bătrână şi mă blestem.

Bătrânul îşi isbeşte obrazul cu dosul palmei. Apoi ştergând cu mâneca surtucului o lacrimă:

— Oameni ca „d. prim-ministru" n'o să mai aibă ţara.

Manifestaţiile pentru M. S. Regina Maria şi A. S. R. Principele Nicolae

După terminarea tristelor ceremonii, persoanele venite din Capitală s'au dus la gara Florica, unde aşteptau trenurile speciale.

La peron, era tras trenul regal.

Mulţimea a aşteptat şi când M. S. Regina Maria şi A. S. R. Principele Nicolae au apărut,— a isbucnit în urale, prelungind manifestaţia până când trenul regal s'a pus în mişcare.

In Capitală: A. S. Regală Principele Nicolae şi membrii guvernului, urmând carul funebru

Duminică dimineaţă s'a celebrat la biserica armeană din Capitală un serviciu divin solemn pentru odihna sufletului fostului prim-ministru Ion I. C. Brătianu. Au asistat elevii şi elevele şcoalei comunităţii cu institutorii lor membri epitropiei bisericii, ai „Uniunii armenilor din România", cum şi un mare număr de credincioşi.

P. S. S. Episcopul Husig, şeful eparhiei armene din România, a schiţat în termeni elocvenţi şi mişcători, viaţa şi opera grandioasă a marelui bărbat de stat român.

REQUIEMUL DELA PARIS

Paris, 28 (Rador). — **Eri dimineaţă s'a celebrat cu deosebită solemnitate un requiem pentru Ion Brătianu. Erau de faţă ministrul Diamandi, personalul legaţiei şi colonia română. La serviciul religios au mai asistat reprezentanţii preşedintelui Republicii, preşedintelui consiliului, ministerului de externe şi ministerului pensiunilor, ambasadorii Anglici şi Spanici, miniştrii Statelor Micii Înţelegeri şi alţi membrii ai corpului diplomatic.**

După oficierea serviciului religios, d. ministru Diamandi a primit condoleanţele.

„CEL MAI BUN PRIETEN AL FRANŢEI IN ORELE GRAVE ALE RAZBOIULUI"

Paris, 28 (Rador). — **D. Painleve, ministrul apărării naţionale, a adresat d-lui Vintilă Brătianu o telegramă exprimând condoleanţe mişcate pentru moartea lui Ion I. C. Brătianu şi evocând amintirea acestuia „unul din cei mai buni prieteni ai Franţei în orele grave ale războiului.**

D. Vintilă Brătianu a exprimat telegrafic recunoştinţa sa, adăugând că evocarea momentelor de durere şi de glorie din Istoria celor două ţări va fi foarte scumpă inimilor româneşti care întotdeauna vor bate pentru Franţa.

CE SCRIE LORDUL THOMSON

Londra, 28 (Rador). — *Lordul Thomson, secretarul de stat al aeronauticei a publicat în numărul de eri al ziarului „Observer" un articol reamintind că de curând a avut prilej să-l vadă pe Brătianu la Bucureşti şi s'a întreţinut cu el despre situaţia generală. Lordul Thomson arată că Brătianu era forţa conducătoare a României un timp îndelungat. El a guvernat România, a ştiut să treacă cu succes prin perioade grele şi în cele din urmă a realizat România Mare, aşa cum o visase tatăl său. Politica lui Brătianu, încheie lordul Thomson era inspirată dintr'un patriotism pasionat.*

„Sunday Times" publică un interview acordat de Brătianu cu puţin înainte de moarte. Vorbind despre încercările de revizuire a actualelor frontiere ale Ungariei, primul ministru al României declarase că are încredere că Franţa şi Marea Britanie nu vor sprijini nici odată campania ungară în acest scop.

„Weekly Dispatch" scrie că Brătianu era părintele ţării sale, căreia i-a fost răpit în momentul când îi era mai mult ca ori când necesar.

La ateneul popular „Neamul Goleştilor"

Eri dim. la ora 10 jum., ateneul popular *„Neamul Goleştilor"* din cartierul Grozăveşti a comemorat pe marele dispărut Ion I. C. Brătianu la biserica din cartier.

Asistenţa era formată din populaţia muncitoare a cartierului.

După oficierea serviciului divin, pr. *I. Muşeteanu*, a vorbit despre modul cum a cunoscut poporul pe Ion I. C. Brătianu, arătând că pentru masele populare el a fost marele patriot şi om de stat ale cărui formule şi soluţii erau hotărîtoare inspirând o încredere nelimitată.

D. G. Lungulescu, conferenţiarul Casei Şcoalelor, a vorbit despre patriotismul luminat şi spiritul de jertfă al Goleştilor şi Brătienilor în istoria neamului şi sprijinindu-se pe fapte istorice a dovedit că astfel de suflete mari creează prosperitatea neamului. Studenţii teologi Potolea Ion, Ion Alexandru, C. Dumitrescu, Ganea Gh., Gh. Poenaru, V Chirilă au cântat imnuri religioase, sub conducerea d-lui Potolea Ion.

La Careii-Mari

27 Noembrie

La ora 11 dim., s'a oficiat, în biserica ortodoxă din localitate, pentru odihna sufletului marelui dispărut, un serviciu divin, la care au luat parte reprezentanţii tuturor autorităţilor şi un public numeros.

După terminarea slujbei preotul Varlam a ţinut o cuvântare, amintind faptele mari ale lui Ion Brătianu.

La bisericile tuturor confesiunilor din localitate s'au oficiat deasemenea servicii divine.

La Cetatea Albă

27 Noembrie

La catedrala oraşului, s'a oficiat un serviciu religios.

In biserică a fost foarte numeroasă asistenţă.

D. prefect al judeţului a ţinut o emoţionantă cuvântare despre marele Ion I. C. Brătianu.

La locaşul din urmă

Mulţimea urcă tăcută căररuia şerpuită, prin parc, până la bisericuţa din deal. Lumea multă şi felurită — în special, pâlcuri de ţărani din ţinutul şi cu portul pitoresc al Argeşului, —trece de poarta mânăstirească dela intrare. Îşi lasă în voie privirile chemate de risipa de lespezi cu inscripţii vechi şi-şi poartă paşii mai departe, prin parcul desemnat larg pe coasta colnicului, în creştetul cărula se înaltă bisericuţa albă.

In rând cu pământul, e intrarea în criptă. In dreapta şi stânga uşilor grele de lemn, două tunuri, cari cu 50 de ani în urmă au bubuit la Plevna,— tunuri dăruite de Regele Ferdinand, când s'au împlinit 100 de ani de la naşterea lui Ion Brătianu şi hotărâte anume de marele Suveran să străjuiască mormântul ziditorului regatului vechiu. Acum, vor streji şi popasul etern al ziditorului regatului mare...

In faţa intrărei, un catafalc simplu, îmbrăcat în fâşii roşii, galbene şi albastre. Si-o singură coroană: „Stăpânului", adusă de modestul personal de serviciu.

Pe o scară laterală, care duce la pridvorul înalt al bisericei, prind să urce Regina Maria şi Principele Regent Nicolae, urmaţi de doamne de onoare, de ministrul Palatului, de şeful Casei militare.

E aproape de înserare, când dinspre vale răsbeşte svonul cântecelor religioase depărtate încă. Un bubuit de tun, prelungit şi renetat de văi, turbură spaţiul. Şi din mai multe unghere ale parcului, se înalţă tânguirile imnurilor sacre, cântate de coruri, cari nu 'ncap pe platoul tixit de lume.

In dreapta catafalcului, a luat loc — învăluită în crepuri negre, — d-na Eliza Brătianu, iar la un pas în urma d-sale, plângând amarnic, cu palma peste gură, bătrânelul Ion Cârstea, de care vorbim în altă parte.

Mulţimea se dă în lături şi face loc carului îmbrăcat în crengi verzi de brad, de pe care ţărani cu plete lungi, albe, ridică sicriul şi-l duc pe catafalc.

Prohodeşte sobor mare de preoţi şi apoi, ţărani şi învăţători din partea locului coboară pe umeri sicriul înăuntrul cavoului.

UNDE A FOST AŞEZAT SICRIUL

Cavoul e vast, în cruce, închis de însăşi temeliile bisericei. La mijloc, din piatră neagră şlefuită, înălţat pe stâlpi puternici, mormântul lui Ion Brătianu.

Iar în aripa din dreapta, la zidul din stânga al acesteia, lângă firida cu sicriul mamei, stă deschisă firida, în care, după câteva clipe, în cari se veniţi să întâmpine trenul mortuar.

Dela C. F. R.

Deraerea din Dealul Spirei

Dela trenul de lucru Nr. 6, plecat din Dealul Spirei, spre fortul Domneşti, au deraiat cinci vagoane, între primul şi al doilea ac dela intrarea pe linia fortului.

Accidente de persoane n'au fost.

Deraerea s'a produs din cauza strângerii brusce a frânei de la vagonul de semnal.

Ciocnirea de la Chitila-triaj

In ziua de 27 cor., pe când se făcea manevrarea unui convoi de vagoane spre a se compune trenul de marfă 4363, una din maşinile de manevră a izbit cu putere convoiul, provocând deraerea a două vagoane cazane. Unul dintre aceste vagoane răsturnându-se a închis circulaţia.

Accidente de persoane n'au fost.

Frânar tamponat

Frânarul Carp Vasile voia să lege 2 vagoane în timpul manevrei unui tren în staţia Ianăuţi. Nenorocitul a fost prins cu capul între tampoane şi rănit mortal.

In agonie a fost dus la Oceniţa, la circumscripţia medicală.

Sărind din tren

Un soldat dela şcoala militară din Ploeşti voind să călătorească gratuit, s'a urcat în trenul de marfă 4329, spre a merge dela Ploeşti la Albeşti.

Trenul însă nu a oprit la Albeşti şi soldatul a sărit.

Săritura i-a fost fatală, fiindcă a căzut sub roatele trenului, care i-au retezat piciorul drept.

In stare gravă a fost dus la spital.

Automobil sfărâmat de tren

In noaptea de 26 spre 27 cor., o maşină care manevra în staţia Roman a surprins la bariera dinspre staţia Gh. Duca un automobil pe care l'a sfărâmat şi a rănit pe şofer.

A luat foc un vagon

La sosirea trenului de persoane 108, în staţia P. Olt, s'a văzut că acoperişul unui vagon de cl III-a ardea.

Dându-se alarma, focul a fost stins.

A ars o parte din acoperiş şi s'au distrus două lămpi de gaz metan, precum şi rezervorul de apă al vagonului.

Condamnarea unui delapidator

Turda, 26 Noembrie

S'a judecat deunăzi la tribunalul Turda procesul fostului perceptor Silviu Salvan din Moldoveneşti, acuzat de delapidare de bani publici.

Apărarea acuzatului că-i s'a furat numerariul când venea să verse banii la administraţia financiară a fost respinsă, constatându-se că a fost simulat. In baza probelor produse cu ocaziunea dezbaterii, a fost osândit la 2 ani temniţă grea.

Suma sustrasă (310.000 lei) fiind asigurată prin hipotecă asupra averii condamnaţiei lui şi a rudelor sale, statul va fi despăgubit integral.

Mişcare în poliţii

D. Liuba Valeriu, prefect de poliţie al oraşului Timişoara, a fost delegat inspector general de poliţie şi însărcinat cu controlul poliţiilor din judeţele Bihor, Hunedoare, Alba şi Turda, pe ziua de 1 Decembrie.

D. Aurel Crenian, prefect de poliţie al oraşului Cluj, detaşat în ministerul de interne, a fost însărcinat cu conducerea prefecturii poliţiei Timişoara, pe ziua de 1 Decembrie.

D. P. Ionescu, poliţai al oraşului Giurgiu, a fost mutat, în interesul serviciului, la poliţia Silistra.

D. I. D. Dobrescu Ştefan, director de poliţie clasa I la poliţia oraşului Solca, se transferă în interesul serviciului la prefectura poliţiei Constanţa.

D-nii M. Tatomir, poliţai al oraşului Cahul şi I. Gheorgiu, poliţai cl. II al oraşului Reni, au fost numiţi, în interesul serviciului, unul în locul altuia.

D. M. Rădulescu, director de poliţie în prefectura poliţiei Chişinău, a fost lăsat în disponibilitate.

D. I. Olteanu, ofiţer de sergenţi din prefectura poliţei Lugoj, a fost numit după cerere, la poliţia oraşului Brad ; iar d. P. Niţulescu, ofiţer de sergenţi cl. I la Brad, a fost numit, după cerere, la poliţia Storojinet.

CITIŢI „Veselia"